

Službeni list

Europske unije

C 54

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 62.

11. veljače 2019.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2019/C 54/01 Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* 1

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2019/C 54/02 Predmet C-632/17: Rješenje Suda (sedmo vijeće) od 28. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich – Poljska) – Powszechna Kasa Oszczędności (PKO) Bank Polski S.A. protiv Jaceka Michalskog (Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 99. Poslovnika Suda — Zaštita potrošača — Direktiva 93/13/EEZ — Nepoštene odredbe u potrošačkim ugovorima — Direktiva 2008/48/EZ — Postupak izdavanja platnog naloga na osnovi izvotka iz poslovnih knjiga banke — Nemogućnost suda da ocijeni eventualnu nepoštenost ugovornih odredbi ako potrošač ne podnese pravno sredstvo) 2

2019/C 54/03 Predmet C-48/18 P: Rješenje Suda (šesto vijeće) od 13. studenoga 2018. – Toontrack Music AB protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) (Žalba — Članak 181. Poslovnika Suda — Žig Europske unije — Prijava za registraciju verbalnog žiga EZMIX — Odbijanje prijave — Uredba (EZ) br. 207/2009 — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) — Članci 65., 75. i 76. — Opisni karakter — Percepcija relevantne javnosti — Pravo na saslušanje — Načelo ispitivanja po službenoj dužnosti — Iskrivljavanje — Dokazi podneseni prvi put pred Općim sudom) 3

2019/C 54/04	Predmet C-303/18 P: Rješenje Suda (četvrto vijeće) od 28. studenoga 2018. – Jean-Marie Le Pen protiv Europskog parlamenta (Žalba — Dopuštenost — Europski parlament — Pravilnik o isplati troškova i naknada zastupnicima Europskog parlamenta — Naknada za parlamentarnu pomoć — Povrat neosnovano isplaćenih iznosa)	3
2019/C 54/05	Predmet C-630/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. listopada 2018. uputio Landesgericht Linz (Austrija) – HK, IJ protiv Deutsche Lufthansa AG	4
2019/C 54/06	Predmet C-698/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. studenoga 2018. uputio Tribunalul Specializat Mureş (Rumunjska) – SC Raiffeisen Bank SA protiv JB	4
2019/C 54/07	Predmet C-699/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. studenoga 2018. uputio Tribunalul Specializat Mureş (Rumunjska) – BRD Groupe Soci�t� G�n�rale SA protiv KC	5
2019/C 54/08	Predmet C-707/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. studenoga 2018. uputio Tribunalul Timiş (Rumunjska) – Am�r�şti Land Investment SRL protiv Direc�ia General� Regional� a Finan�elor Publice Timi�oara, Administra�ia Judeţean� a Finan�elor Publice Timi�	5
2019/C 54/09	Predmet C-718/18: Tuţba podnesena 16. studenoga 2018. – Europska komisija protiv Savezne Republike Njemačke	6
2019/C 54/10	Predmet C-720/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. studenoga 2018. uputio Oberlandesgericht Düsseldorf (Njemačka) – Ferrari S.p.A. protiv DU	7
2019/C 54/11	Predmet C-721/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. studenoga 2018. uputio Oberlandesgericht Düsseldorf (Njemačka) – Ferrari S.p.A. protiv DU	8
2019/C 54/12	Predmet C-743/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. studenoga 2018. uputio R�zeknes tiesa (Latvija) – Elme Messer Metalurģs protiv Latvijas Invest�ciju un att�st�bas aġent�ra	9
2019/C 54/13	Predmet C-746/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. studenoga 2018. uputio Riigikohus (Estonija) – H. K. protiv Prokuratuur	10
2019/C 54/14	Predmet C-752/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. prosinca 2018. uputio Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Njemačka) – Deutsche Umwelthilfe e.V. protiv Freistaat Bayern	11
2019/C 54/15	Predmet C-756/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. prosinca 2018. uputio tribunal d’instance d’Aulnay-Sous-Bois (Francuska) – LC, MD protiv easyJet Airline Co. Ltd	12
2019/C 54/16	Predmet C-762/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. prosinca 2018. uputio Rajonen sad Haskovo (Bugarska) – QH protiv Vrhoven kasacionen sad Republike Bugarske	12
2019/C 54/17	Predmet C-769/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. prosinca 2018. uputio Cour de cassation (Francuska) – Caisse d’assurance retraite et de la sant� au travail d’Alsace-Moselle protiv SJ i Ministre charg� de la S�curit� sociale	13
2019/C 54/18	Predmet C-778/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. prosinca 2018. uputio Conseil d’�tat (Francuska) – Association fran�aise des usagers de banques protiv Ministre de l’�conomie et des Finances	14
2019/C 54/19	Predmet C-782/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. prosinca 2018. uputio tribunal d’instance �pinal (Francuska) – Cofidis protiv YP	15
2019/C 54/20	Predmet C-784/18 P: Žalba koju je 12. prosinca 2018. podnio Mellifera eV, Vereinigung für wesensgem�e Bienenhaltung protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 27. rujna 2018. u predmetu T-12/17, Mellifera e. V. protiv Europske komisije	15
2019/C 54/21	Predmet C-586/17: Rješenje predsjednika Suda od 15. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Raad van State – Nizozemska) – Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie protiv D, I protiv Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	16

2019/C 54/22	Predmet C-593/17: Rješenje predsjednika Suda od 16. listopada 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Finanzgericht Hamburg – Njemačka) – Kreyenhop & Kluge GmbH & Co. KG protiv Hauptzollamt Hannover	16
2019/C 54/23	Predmet C-678/17: Rješenje predsjednika Suda od 8. studenoga 2018. – Europska komisija protiv Irske	17
2019/C 54/24	Predmet C-730/17: Rješenje predsjednika Suda od 7. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal de première instance francophone de Bruxelles – Belgija) – Edward Reich, Debora Lieber, Ella Reich, Ezra Bernard Reich, Zoe Reich protiv Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV	17
2019/C 54/25	Predmet C-135/18: Rješenje predsjednika Suda od 26. listopada 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – Logistik XXL GmbH protiv CMR Transport & Logistik, uz sudjelovanje: Rudolph Spedition und Logistik GmbH	17
2019/C 54/26	Predmet C-191/18: Rješenje predsjednika Suda od 26. listopada 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Supreme Court – Irska) – KN protiv Minister for Justice and Equality	17
2019/C 54/27	Predmet C-227/18: Rješenje predsjednika Suda od 8. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Budai Központi Kerületi Bíróság – Mađarska) – VE protiv WD	18
2019/C 54/28	Predmet C-232/18: Rješenje predsjednika Suda od 22. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputila Audiencia Provincial de Almería – Španjolska) – Banco Popular Español SA protiv Marije Ángeles Díaz Sorije, Miguela Ángela Góngore Gómeza, Joséa Antonija Sáncheza González, Dolores Marije del Águila Andújar	18
2019/C 54/29	Predmet C-279/18: Rješenje predsjednika Suda od 15. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de lo Social nº 33 de Barcelona – Španjolska) – Magdalena Molina Rodríguez protiv Servicio Público de Empleo Estatal (SEPE)	18
2019/C 54/30	Predmet C-289/18: Rješenje predsjednika Suda od 26. listopada 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Handelsgericht Wien – Austrija) – KAMU Passenger & IT Services GmbH protiv Türk Hava Yollari A.O. – T.H.Y. Turkish Airlines	18
2019/C 54/31	Predmet C-466/18: Rješenje predsjednika Suda od 7. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landesgericht Linz – Austrija) – DS protiv Porsche Inter Auto GmbH & Co KG	19
2019/C 54/32	Predmet C-526/18: Rješenje predsjednika šestoga vijeća Suda od 23. listopada 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Förvaltningsrätten i Göteborg – Švedska) – AA protiv Migrationsverket	19
2019/C 54/33	Predmet C-557/18: Rješenje predsjednika Suda od 8. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landgericht Hamburg – Njemačka) – Eurowings GmbH protiv JJ, KI	19

Opći sud

2019/C 54/34	Predmet T-350/18: Rješenje Općeg suda od 28. studenoga 2018. – Euronet Consulting protiv Komisije (Javna nabava usluga — Postupak javne nabave — Odbijanje ponuditeljeve ponude — Djelomično poništenje pobijanog akta — Odluka o izmjeni — Prestanak postojanja predmeta spora — Obustava postupka)	20
2019/C 54/35	Predmet T-671/18 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 28. studenoga 2018. – ZU protiv Komisije (Privremena pravna zaštita — Javna služba — Zahtjev za suspenziju primjene — Nepostojanje hitnosti)	20
2019/C 54/36	Predmet T-703/18: Tužba podnesena 27. studenoga 2018. – Poljska protiv Komisije	21
2019/C 54/37	Predmet T-707/18: Tužba podnesena 29. studenoga 2018. – Tilly-Sabco protiv Vijeća i Komisije	22
2019/C 54/38	Predmet T-714/18: Tužba podnesena 4. prosinca 2018. – Adraces protiv Komisije	25

2019/C 54/39	Predmet T-717/18: Tužba podnesena 5. prosinca 2018. – B.D. protiv EUIPO-a – Philicon 97 (PHILIBON)	26
2019/C 54/40	Predmet T-718/18: Tužba podnesena 5. prosinca 2018. – Boyer protiv EUIPO-a – Philicon 97 (PHILIBON DEPUIS 1957 www.philibon.com)	27
2019/C 54/41	Predmet T-721/18: Tužba podnesena 7. prosinca 2018. – Apostolopoulou i Apostolopoulou-Chrysanthaki protiv Komisije	27
2019/C 54/42	Predmet T-722/18: Tužba podnesena 7. prosinca 2018. – Repsol protiv EUIPO-a – Basic (BASIC)	28
2019/C 54/43	Predmet T-724/18: Tužba podnesena 7. prosinca 2018. – Aurea Biolabs protiv EUIPO-a – Avizel (AUREA BIOLABS)	29
2019/C 54/44	Predmet T-728/18: Tužba podnesena 6. prosinca 2018. – Brand IP Licensing protiv EUIPO-a – Facebook (lovebook)	30
2019/C 54/45	Predmet T-730/18: Tužba podnesena 12. prosinca 2018. – DQ i dr. protiv Parlamenta	31
2019/C 54/46	Predmet T-732/18: Tužba podnesena 14. prosinca 2018. – Dalasa protiv EUIPO-a – Charité – Universitätsmedizin Berlin (charantea)	31
2019/C 54/47	Predmet T-733/18: Tužba podnesena 14. prosinca 2018. – Dalasa protiv EUIPO-a – Charité – Universitätsmedizin Berlin (charantea)	32
2019/C 54/48	Predmet T-737/18: Tužba podnesena 17. prosinca 2018. – Siberia Oriental protiv CPVO-a (Siberia)	33
2019/C 54/49	Predmet T-139/17: Rješenje Općeg suda od 7. prosinca 2018. – Kibelisa protiv Vijeća	34
2019/C 54/50	Predmet T-140/17: Rješenje Općeg suda od 7. prosinca 2018. – Kampete protiv Vijeća	34
2019/C 54/51	Predmet T-141/17: Rješenje Općeg suda od 7. prosinca 2018. – Amisi Kumba protiv Vijeća	34
2019/C 54/52	Predmet T-142/17: Rješenje Općeg suda od 7. prosinca 2018. – Kaimbi protiv Vijeća	35
2019/C 54/53	Predmet T-143/17: Rješenje Općeg suda od 7. prosinca 2018. – Ilunga Luyoyo protiv Vijeća	35
2019/C 54/54	Predmet T-144/17: Rješenje Općeg suda od 7. prosinca 2018. – Numbi protiv Vijeća	35
2019/C 54/55	Predmet T-145/17: Rješenje Općeg suda od 7. prosinca 2018. – Kanyama protiv Vijeća	35

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2019/C 54/01)***Posljednja objava**

SL C 44, 4.2.2019.

Prethodne objave

SL C 35, 28.1.2019.

SL C 25, 21.1.2019.

SL C 16, 14.1.2019.

SL C 4, 7.1.2019.

SL C 455, 17.12.2018.

SL C 445, 10.12.2018.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Rješenje Suda (sedmo vijeće) od 28. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich – Poljska) – Powszechna Kasa Oszczędności (PKO) Bank Polski S.A. protiv Jaceka Michalskog

(Predmet C-632/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 99. Poslovnika Suda — Zaštita potrošača — Direktiva 93/13/EEZ — Nepoštene odredbe u potrošačkim ugovorima — Direktiva 2008/48/EZ — Postupak izdavanja platnog naloga na osnovi izvotka iz poslovnih knjiga banke — Nemogućnost suda da ocijeni eventualnu nepoštenost ugovornih odredbi ako potrošač ne podnese pravno sredstvo)

(2019/C 54/02)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Powszechna Kasa Oszczędności (PKO) Bank Polski S.A.

Tuženik: Jacek Michalski

Izreka

Članak 7. stavak 1. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima i članak 10. Direktive 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ treba tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis poput onog o kojemu je riječ u glavnom postupku, koji omogućava donošenje rješenja o izdavanju platnog naloga na osnovi izvotka iz poslovnih knjiga banke kao elementa kojim se dokazuje postojanje potraživanja koje proizlazi iz ugovora o potrošačkom kreditu kada sud kojemu je podnesena tužba za izdavanje platnog naloga nema ovlast provesti ispitivanje eventualne nepoštenosti odredbi tog ugovora i u potonjem provjeriti postojanje informacija iz navedenog članka 10. jer pravila o ostvarivanju prava na prigovor protiv takvog rješenja ne jamče poštovanje prava koja potrošač ima na temelju tih direktiva.

⁽¹⁾ SL C 104, 19. 3. 2018.

Rješenje Suda (šesto vijeće) od 13. studenoga 2018. – Toontrack Music AB protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

(Predmet C-48/18 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Članak 181. Poslovnika Suda — Žig Europske unije — Prijava za registraciju verbalnog žiga EZMIX — Odbijanje prijave — Uredba (EZ) br. 207/2009 — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) — Članci 65., 75. i 76. — Opisni karakter — Percepcija relevantne javnosti — Pravo na saslušanje — Načelo ispitivanja po službenoj dužnosti — Iskrivljavanje — Dokazi podneseni prvi put pred Općim sudom)

(2019/C 54/03)

Jezik postupka: švedski

Stranke

Žalitelj: Toontrack Music AB (zastupnici: L.-E. Ström, advokat)

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) (zastupnik: A. Folliard-Monguiral, agent)

Izreka

1. Žalba se odbacuje kao djelomično očito nedopuštena i odbija kao djelomično očito neosnovana.
2. Društvu Toontrack Music AB nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 152, 30. 4. 2018.

Rješenje Suda (četvrto vijeće) od 28. studenoga 2018. – Jean-Marie Le Pen protiv Europskog parlamenta

(Predmet C-303/18 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Dopuštenost — Europski parlament — Pravilnik o isplati troškova i naknada zastupnicima Europskog parlamenta — Naknada za parlamentarnu pomoć — Povrat neosnovano isplaćenih iznosa)

(2019/C 54/04)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Jean-Marie Le Pen (zastupnik: F. Wagner, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europski parlament (zastupnici: S. Seyr i C. Burgos, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbacuje kao djelomično očito nedopuštena i odbija kao djelomično očito neosnovana.
2. Jean-Marie Le Pen se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 240, 9. 7. 2018.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. listopada 2018. uputio Landesgericht Linz (Austrija) – HK, IJ
protiv Deutsche Lufthansa AG**

(Predmet C-630/18)

(2019/C 54/05)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesgericht Linz

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: HK, IJ

Tuženik: Deutsche Lufthansa AG

Predmet je rješenjem Suda od 15. studenoga 2018. brisan iz sudskog upisnika.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. studenoga 2018. uputio Tribunalul Specializat Mureș
(Rumunjska) – SC Raiffeisen Bank SA protiv JB**

(Predmet C-698/18)

(2019/C 54/06)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul Specializat Mureș

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: SC Raiffeisen Bank SA

Druga stranka u postupku: JB

Prethodna pitanja

1. Dopuštaju li odredbe Direktive Vijeća 93/13/EEZ o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima ⁽¹⁾, posebno uvodne izjave 12., 21. i 23., članak 2. točka (b), članak 6. stavak 1., članak 7. stavak 2. i članak 8., sukladno načelu procesne autonomije te povezanim načelima ekvivalentnosti i djelotvornosti, skup sudskih instrumenata koji se sastoji od redovne tužbe, koja ne podliježe zastari, za utvrđivanje nepoštenosti određenih odredbi sadržanih u potrošačkim ugovorima, i redovne tužbe osobne i imovinske naravi, koja podliježe zastari, kojom se želi ostvariti cilj Direktive u pogledu uklanjanja učinaka svih obveza koje su nastale i su izvršene na temelju odredbe za koju je utvrđeno da je nepoštena za potrošača?
2. U slučaju potvrđnog odgovora na prvo pitanje, protive li se spomenute odredbe tumačenju koje polazi od primjene načela sigurnosti građanskopravnih odnosa, prema kojem stvarni trenutak od kojeg je potrošač morao ili bi bio morao znati za postojanje nepoštenih odredbi jest trenutak prestanka važenja ugovora o kreditu u okviru kojeg je imao svojstvo potrošača?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. studenoga 2018. uputio Tribunalul Specializat Mureș
(Rumunjska) – BRD Groupe Sociéte Générale SA protiv KC**

(Predmet C-699/18)

(2019/C 54/07)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul Specializat Mureș

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: BRD Groupe Sociéte Générale SA

Druga stranka u postupku: KC

Prethodna pitanja

1. Dopuštaju li odredbe Direktive Vijeća 93/13/EEZ o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima ⁽¹⁾, posebno uvodne izjave 12., 21. i 23., članak 2. točka (b), članak 6. stavak 1., članak 7. stavak 2. i članak 8., sukladno načelu procesne autonomije te povezanim načelima ekvivalentnosti i djelotvornosti, skup sudskih instrumenata koji se sastoji od redovne tužbe, koja ne podliježe zastari, za utvrđivanje nepoštenosti određenih odredbi sadržanih u potrošačkim ugovorima, i redovne tužbe osobne i imovinske naravi, koja podliježe zastari, kojom se želi ostvariti cilj Direktive u pogledu uklanjanja učinaka svih obveza koje su nastale i su izvršene na temelju odredbe za koju je utvrđeno da je nepoštena za potrošača?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, protive li se spomenute odredbe tumačenju koje polazi od primjene načela sigurnosti građanskopravnih odnosa, prema kojem stvarni trenutak od kojeg je potrošač morao ili bi bio morao znati za postojanje nepoštenih odredbi jest trenutak prestanka važenja ugovora o kreditu u okviru kojeg je imao svojstvo potrošača?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. studenoga 2018. uputio Tribunalul Timiș (Rumunjska) –
Amărăști Land Investment SRL protiv Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara,
Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș**

(Predmet C-707/18)

(2019/C 54/08)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul Timiș

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Amărăști Land Investment SRL

Tuženik: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș

Prethodna pitanja

1. Treba li Direktivu 2006/112 ⁽¹⁾ i konkretno njezine članke 24., 28., 167. i članak 168. točku (a) tumačiti na način da, u okviru prodaje nekretnina koje nisu upisane u nacionalni javni registar nekretnina (zemljišne knjige) i koje u trenutku isporuke nisu upisane u katastar, kupac koji je porezni obveznik, a koji je ugovorom preuzeo obvezu da će o vlastitom trošku poduzeti radnje potrebne da se te nekretnine prvi put upišu u javni registar nekretnina, time prodavatelju pruža usluge ili da tako prima usluge koje su povezane s njegovim ulaganjem u nekretnine, za koje mu se mora priznati pravo na odbitak PDV-a?
2. Treba li Direktivu 2006/112 i konkretno njezin članak 167. i članak 168. točku (a) tumačiti na način da se troškovi koje je snosio kupac koji je porezni obveznik pri prvom upisu nekretnina u javni registar nekretnina, u odnosu na koje ima obveznopravni zahtjev u vezi s budućim prijenosom prava vlasništva i koje su mu isporučili prodavatelji koji u zemljišne knjige nisu upisali svoje pravo vlasništva na nekretninama, mogu kvalificirati kao aktivnosti koje prethode ulaganju za koje porezni obveznik ima pravo na odbitak PDV-a?
3. Treba li Direktivu 2006/112 i konkretno njezine članke 24., 28., 167. i članak 168. točku (a) tumačiti na način da troškove koje je snosio kupac koji je porezni obveznik pri prvom upisu nekretnina u javni registar nekretnina, koje su mu isporučene i u odnosu na koje kupac na temelju ugovora ima obveznopravni zahtjev u vezi s budućim prijenosom prava vlasništva prema prodavateljima koji u zemljišne knjige nisu upisali svoje pravo vlasništva na nekretninama, treba kvalificirati kao pružanje usluga prodavateljima u kontekstu u kojem su se prodavatelj i kupac sporazumjeli da cijenom nekretnina nisu obuhvaćeni troškovi transakcija povezanih s katastrom?
4. U smislu Direktive 2006/112, treba li administrativne troškove u pogledu isporučenih nekretnina u odnosu na koje kupac ima obveznopravni zahtjev u vezi s prodavateljevim budućim prijenosom prava vlasništva, uključujući, ali ne ograničavajući se na troškove prvog upisa u javni registar nekretnina, obvezno snositi prodavatelj? Ili te troškove, na temelju sporazuma stranaka, može snositi kupac ili bilo koja strana pravnog posla, pri čemu se takvom subjektu priznaje pravo na odbitak PDV-a?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Tužba podnesena 16. studenoga 2018. – Europska komisija protiv Savezne Republike Njemačke**(Predmet C-718/18)**

(2019/C 54/09)

*Jezik postupka: njemački***Stranke***Tužitelj:* Europska komisija (zastupnici: M. Noll-Ehlers, O. Beynet, agenti)*Tuženik:* Savezna Republika Njemačka**Tužbeni zahtjevi***Tužitelj od Suda zahtijeva da*

1. Utvrdi da je Savezna Republika Njemačka povrijedila svoje obveze iz Direktive 2009/72/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i stavljanju izvan snage Direktive 2003/54/EZ ⁽¹⁾, i Direktive 2009/73/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište prirodnog plina i stavljanju izvan snage Direktive 2003/55/EZ ⁽²⁾, na način da nije ispravno prenijela

— članak 2. točku 21. Direktive 2009/72/EZ, i članak 2. točku 20. Direktive 2009/73/EZ;

- članak 19. stavak 3. u vezi s člankom 19. stavkom 8. Direktive 2009/72/EZ i 2009/73/EZ;
- članak 19. stavak 5. Direktive 2009/72/EZ i 2009/73/EZ;
- članak 37. stavak 1. točku (a) i stavak 6. točke (a) i (b) Direktive 2009/72/EZ, te članak 41. stavak 1. točku (a) i stavak 6. točke (a) i (b) Direktive 2009/73/EZ;

2. Tuženiku naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba se odnosi na manjkavi prijenos Direktiva 2009/72 i 2009/73 o unutarnjem tržištu električne energije i prirodnog plina u Njemačkoj Zakonom o energetske sektoru (EnWG). Prema mišljenju Komisije, prijenos putem EnWG bio je nedovoljan u četiri aspekta. Najprije je definicija vertikalno integriranih poduzeća, koja određuje koja poduzeća potpadaju pod odredbe o razdvajanju, u njemačko pravo prenesena samo ograničeno. Kao drugo, propisi o razdoblju mirovanja prilikom promjene zaposlenja unutar vertikalno integriranog poduzeća nisu u potpunosti preneseni. Kao treće, odredbe koje zabranjuju postojanje interesa ili financijskih koristi od vertikalno integriranih društava prenesene su samo ograničeno. Konačno, dodjela nadležnosti u EnWG povrjeđuje isključive nadležnosti nacionalnog regulatornog tijela kako su predviđene direktivama.

Prema mišljenju Komisije to predstavlja povredu članka 2. točke 21. Direktive 2009/72/EZ i članka 2. točke 20. Direktive 2009/73/EZ, članka 19. stavka 3. u vezi s člankom 19. stavkom 8. Direktiva 2009/72/EZ i 2009/73/EZ, članka 19. stavka 5. Direktive 2009/72/EZ i 2009/73/EZ, kao i članka 37. stavka 1. točke (a) i stavka 6. točaka (a) i (b) Direktive 2009/72/EZ, i članka 41. stavka 1. točke (a) i stavka 6. točaka (a) i (b) Direktive 2009/73/EZ.

⁽¹⁾ SL 2009, L 211, str. 55. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 4., str.29.)

⁽²⁾ SL 2009, L 211, str. 94. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 5., str.39.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. studenoga 2018. uputio Oberlandesgericht Düsseldorf (Njemačka) – Ferrari S.p.A. protiv DU

(Predmet C-720/18)

(2019/C 54/10)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ferrari S.p.A.

Tuženik: DU

Prethodna pitanja

1. Treba li se ocjena je li uporaba po vrsti i opsegu stvarna u smislu članka 12. stavka 1. Direktive 2008/95/EZ ⁽¹⁾ u slučaju žiga koji je registriran za široku kategoriju proizvoda – u ovom slučaju: kopnena vozila, osobito automobili i njihovi dijelovi –, ali se stvarno koristi samo u određenom tržišnom segmentu – u ovom slučaju: luksuzni sportski automobili i njihovi dijelovi – temeljiti na ukupnom tržištu za registriranu kategoriju proizvoda ili se može temeljiti samo na određenom tržišnom segmentu? Ako je uporaba u određenom tržišnom segmentu dovoljna, treba li se u postupku opoziva žig zadržati za taj tržišni segment?

2. Predstavlja li prodaja rabljenih proizvoda, koje je nositelj žiga već stavio na tržište u Europskom gospodarskom prostoru, nositeljevu uporabu žiga u smislu članka 12. stavka 1. Direktive 2008/95/EZ?
3. Koristi li se žig, koji nije registriran samo za proizvod nego i za dijelove tog proizvoda, na način da se očuvaju stečena prava i kada se proizvod više ne prodaje, ali se prodaje pribor i rezervni dijelovi koji su označeni tim žigom za proizvode koji su prodavani u prošlosti i koji su označeni tim žigom?
4. Treba li se prilikom ocjene o tome postoji li stvarna uporaba uzeti u obzir nudi li nositelj žiga određene usluge za već prodane proizvode bez korištenja žiga?
5. Treba li se pri ispitivanju uporabe žiga u državi članici (u ovom slučaju: Njemačkoj) u smislu članka 12. stavka 1. Direktive 2008/95/EZ u skladu s člankom 5. Konvencije između Švicarske i Njemačke o recipročnoj zaštiti patenata, dizajna i žigova od 13. travnja 1892. uzeti u obzir i uporaba žiga u Švicarskoj?
6. Je li u skladu s Direktivom 2008/95/EZ da se nositelju žiga, koji zbog opoziva žiga mora sudjelovati, nameće opsežan teret navođenja o uporabi žiga, ali da se rizik nedokazivosti nameće tužitelju koji je zahtijevao opoziv žiga?

(¹) Direktiva 2008/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima; SL 2008., L 299, str. 25. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 2., str. 149.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. studenoga 2018. uputio Oberlandesgericht Düsseldorf
(Njemačka) – Ferrari S.p.A. protiv DU**

(Predmet C-721/18)

(2019/C 54/11)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ferrari S.p.A

Tuženik: DU

Prethodna pitanja

1. Treba li se ocjena je li uporaba po vrsti i opsegu stvarna u smislu članka 12. stavka 1. Direktive 2008/95/EZ (¹) u slučaju žiga koji je registriran za široku kategoriju proizvoda – u ovom slučaju: kopnena vozila, osobito automobili i njihovi dijelovi –, ali se stvarno koristi samo u određenom tržišnom segmentu – u ovom slučaju: luksuzni sportski automobili i njihovi dijelovi – temeljiti na ukupnom tržištu za registriranu kategoriju proizvoda ili se može temeljiti samo na određenom tržišnom segmentu? Ako je uporaba u određenom tržišnom segmentu dovoljna, treba li se u postupku opoziva žig zadržati za taj tržišni segment?
2. Predstavlja li prodaja rabljenih proizvoda, koje je nositelj žiga već stavio na tržište u Europskom gospodarskom prostoru, nositeljevu uporabu žiga u smislu članka 12. stavka 1. Direktive 2008/95/EZ?

3. Koristi li se žig, koji nije registriran samo za proizvod nego i za dijelove tog proizvoda, na način da se očuvaju stečena prava i kada se proizvod više ne prodaje, ali se prodaje pribor i rezervni dijelovi koji su označeni tim žigom za proizvode koji su prodavani u prošlosti i koji su označeni tim žigom?
4. Treba li se prilikom ocjene o tome postoji li stvarna uporaba uzeti u obzir nudi li nositelj žiga određene usluge za već prodane proizvode bez korištenja žiga?
5. Treba li se pri ispitivanju uporabe žiga u državi članici (u ovom slučaju: Njemačkoj) u smislu članka 12. stavka 1. Direktive 2008/95/EZ u skladu s člankom 5. Konvencije između Švicarske i Njemačke o recipročnoj zaštiti patenata, dizajna i žigova od 13. travnja 1892. uzeti u obzir i uporaba žiga u Švicarskoj?
6. Je li u skladu s Direktivom 2008/95/EZ da se nositelju žiga, koji zbog opoziva žiga mora sudjelovati, nameće opsežan teret navođenja o uporabi žiga, ali da se rizik nedokazivosti nameće tužitelju koji je zahtijevao opoziv žiga?

(¹) Direktiva 2008/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima; SL 2008., L 299, str. 25. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 2., str. 149.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. studenoga 2018. uputio Rēzeknes tiesa (Latvija) – Elme
Messer Metalurgs protiv Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra**

(Predmet C-743/18)

(2019/C 54/12)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Rēzeknes tiesa

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: SIA Elme Messer Metalurgs

Tuženik: Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra

Prethodno pitanje

Treba li članak 2. točku 7. Uredbe Vijeća br. 1083/2006 (¹) tumačiti na način da situaciju u kojoj korisnik bespovratnih sredstava ne može ostvariti predviđenu razinu prihoda za odgovarajuće razdoblje jer je tijekom tog razdoblja došlo do insolventnosti odnosno do prestanka poslovanja njegovog jedinog poslovnog partnera valja smatrati djelovanjem ili propustom gospodarskog subjekta (korisnika bespovratnih sredstava) koje dovodi ili može dovesti do štete za proračun Europske unije?

(¹) Uredba Vijeća (EZ) br. 1083/2006 od 11. lipnja 2006. o utvrđivanju općih odredaba o Europskom fondu za regionalni razvoj, Europskom socijalnom fondu i Kohezijskom fondu i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1260/1999 (SL 2006., L 210, str. 25.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 14., svezak 2., str. 120.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. studenoga 2018. uputio Riigikohus (Estonija) – H. K. protiv Prokuratuur

(Predmet C-746/18)

(2019/C 54/13)

Jezik postupka: estonski

Sud koji je uputio zahtjev

Riigikohus

Stranke glavnog postupka

Žalitelj u kasacijskom postupku: H. K.

Druga stranka u postupku: Prokuratuur

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 15. stavak 1. Direktive 2002/58/EZ ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. srpnja 2002. u vezi s člancima 7., 8., 11. i člankom 52. stavkom 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da pristup državnih tijela podacima na temelju kojih se može utvrditi polazište i odredište, datum, vrijeme i trajanje, vrsta komunikacijske usluge, upotrijebljena terminalna oprema, lokacija upotrebe mobilne terminalne opreme u odnosu na telefonsku ili mobilnu telefonsku komunikaciju okrivljenika u okviru kaznenog postupka čini tako ozbiljno zadiranje u temeljna prava zajamčena navedenim člancima Povelje da se taj pristup u području sprečavanja, istrage, otkrivanja i progona kaznenih djela mora ograničiti na borbu protiv teških kaznenih djela, neovisno o razdoblju na koje se odnose pohranjeni podaci koji su dostupni državnim tijelima?
2. Treba li na temelju načela proporcionalnosti u skladu s presudom Suda od 2. listopada 2018. u predmetu C-207/16, točkama 55. do 57., članak 15. stavak 1. Direktive 2002/58/EZ tumačiti na način da se, ako količina podataka dostupnih državnim tijelima koja su navedena u prvom prethodnom pitanju nije velika (i u pogledu vrste podataka i njihova vremenskog okvira), posljedično zadiranje u temeljna prava može općenito opravdati ciljem sprečavanja, istrage, otkrivanja i progona kaznenih djela te da kaznena djela protiv kojih se bori takvim zadiranjem moraju biti razmjerno teža što je količina podataka dostupnih državnim tijelima veća?
3. Znači li zahtjev da se pristup nadležnih državnih tijela podacima mora podvrgnuti prethodnom nadzoru suda ili neovisnog upravnog tijela, koji je naveden u točki 2. izreke presude Suda od 21. prosinca 2016. u spojenim predmetima C-203/15 i C-698/15, da se članak 15. stavak 1. Direktive 2002/58/EZ treba tumačiti na način da se neovisnim upravnim tijelom može smatrati državno odvjetništvo, koje vodi istragu i koje je prema zakonu dužno neovisno postupati, a vezano je isključivo zakonom te koje tijekom istrage ispituje i otegotne i olakotne okolnosti u odnosu na optuženika, ali naknadno u sudskom postupku zastupa optužnicu?

⁽¹⁾ Direktiva 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. srpnja 2002. o obradi osobnih podataka i zaštiti privatnosti u području elektroničkih komunikacija (Direktiva o privatnosti i elektroničkim komunikacijama) (SL 2002., L 201, str. 37.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 52., str. 111.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. prosinca 2018. uputio Bayerischer Verwaltungsgerichtshof
(Njemačka) – Deutsche Umwelthilfe e.V. protiv Freistaat Bayern**

(Predmet C-752/18)

(2019/C 54/14)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Deutsche Umwelthilfe e.V.

Tuženik: Freistaat Bayern

Prethodna pitanja

Treba li

1. obvezu iz članka 4. stavka 3. drugog podstavka Ugovora o Europskoj uniji (u daljnjem tekstu: UEU), u skladu s kojom države članice trebaju poduzeti sve odgovarajuće mjere kako bi osigurale ispunjavanje obveza koje proizlaze iz Ugovorâ ili akata institucija Unije,
2. načelo učinkovite provedbe prava Unije od strane država članica koje se, među ostalim, predviđa člankom 197. stavkom 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (u daljnjem tekstu: UFEU),
3. pravo na djelotvoran pravni lijek koje je zajamčeno člankom 47. stavkom 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima,
4. obvezu država ugovornica da osiguraju djelotvorne pravne lijekove u pitanjima okoliša, koja proizlazi iz članka 9. stavka 4. prve rečenice Konvencije o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša (Aarhuška konvencija),
5. obvezu država članica utvrđenu člankom 19. stavkom 1. drugim podstavkom UEU-a da osiguraju učinkovitu pravnu zaštitu u područjima obuhvaćenima pravom Unije,

tumačiti na način da njemački sud ima pravo, i po potrebi čak dužnost, odrediti kaznu zatvora dužnosnicima njemačke savezne zemlje, kako bi na taj način osigurao da savezna zemlja ispuni svoju obvezu ažuriranja plana za kvalitetu zraka u smislu članka 23. Direktive 2008/50/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2008. o kvaliteti zraka i čišćem zraku za Europu (SL 2008., L 152, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 29., str. 169.) određenim minimalnim sadržajem ako je ta savezna zemlja pravomoćno osuđena na provedbu ažuriranja tim minimalnim sadržajem i ako

- nekoliko prijetnji izricanjem novčanih kazni i određivanja novčanih kazni saveznoj zemlji nisu imali učinka,
- prijetnje izricanja novčanih kazni i određivanja novčanih kazni nemaju nikakvog značajnog učinka ni u slučaju iznosa viših od iznosa dotadašnjih prijetnji i određivanja jer podmirenje novčanih kazni pravomoćno osuđene savezne zemlje nije povezano s financijskim gubicima, nego je u tom pogledu samo riječ o prijenosu određenog iznosa iz jednog mjesta knjiženja u državnom proračunu na drugo mjesto knjiženja u državnom proračunu,
- je pravomoćno osuđena savezna zemlja u odnosu na sudove i u odnosu na javnost, među ostalim, preko svojeg najvišeg političkog dužnosnika u odnosu na parlament utvrdila da neće ispuniti obveze koje nalaže sud u pogledu planova za kvalitetu zraka,

- se nacionalnim pravom u načelu predviđa obveza kazne zatvora u svrhu izvršenja sudskih odluka, ali se primjeni relevantne odredbe na situaciju o kojoj je riječ u predmetnom slučaju protivi sudska praksa Saveznog ustavnog suda, te se
- nacionalnim pravom za situaciju o kojoj je riječ u predmetnom slučaju ne stavljaju na raspolaganje prisilna sredstva koja su učinkovitija od prijetnji novčanim kaznama i određivanja novčanih kazni, ali i manje invazivna od kazne zatvora, te primjena takvih prisilnih sredstava u načelu ne dolazi u obzir?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. prosinca 2018. uputio tribunal d'instance d'Aulnay-Sous-Bois (Francuska) – LC, MD protiv easyJet Airline Co. Ltd

(Predmet C-756/18)

(2019/C 54/15)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal d'instance d'Aulnay-Sous-Bois

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: LC, MD

Tuženik: easyJet Airline Co. Ltd

Prethodno pitanje

Treba li članak 3. stavak 2. točku (a) Uredbe (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcaja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta [...] te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 ⁽¹⁾ (u daljnjem tekstu: Uredba br. 261/2004) tumačiti na način da putnici, kako bi se pozvali na odredbe te uredbe, moraju dokazati da su bili nazočni kod prijave za let?

U slučaju potvrdnog odgovora, protivi li se članak 3. stavak 2. točka (a) Uredbe (EZ) br. 261/2004 sustavu jednostavne presumpcije u skladu s kojim se uvjet nazočnosti putnika kod prijave za let smatra ispunjenim kada potonji raspolaže rezervacijom koju je stvarni zračni prijevoznik potvrdio i registrirao u smislu članka 2. točke (g)?

⁽¹⁾ SL L 46, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. prosinca 2018. uputio Rajonen sad Haskovo (Bugarska) – QH protiv Vrhoven kasacionen sad Republike Bugarske

(Predmet C-762/18)

(2019/C 54/16)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Rajonen sad Haskovo

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: QH

Tuženik: Vrhoven kasacionen sad Republike Bugarske

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 7. stavak 1. Direktive 2003/88/EZ ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis i/ili sudska praksa prema kojima radnik kojemu je ugovor o radu nezakonito otkazan i sudski je naloženo njegovo ponovno zaposlenje nema pravo na plaćeni godišnji odmor za razdoblje od dana otkaza do dana ponovnog zaposlenja?
2. Ako je odgovor na prvo pitanje pozitivan: treba li članak 7. stavak 2. Direktive 2003/88 tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis i/ili sudska praksa prema kojima u slučaju ponovnog prestanka radnog odnosa taj radnik nema pravo na novčanu naknadu za neiskorišteni plaćeni godišnji odmor za razdoblje od dana prethodnog otkaza do ponovnog zaposlenja?

⁽¹⁾ SL 2003., L 299, str. 9. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 31.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. prosinca 2018. uputio Cour de cassation (Francuska) – Caisse d'assurance retraite et de la santé au travail d'Alsace-Moselle protiv SJ i Ministre chargé de la Sécurité sociale

(Predmet C-769/18)

(2019/C 54/17)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour de cassation

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Caisse d'assurance retraite et de la santé au travail d'Alsace-Moselle

Tuženici: SJ, Ministre chargé de la Sécurité sociale

Prethodna pitanja

1. Je li pomoć za ublažavanje tereta hendikepa predviđena člankom 35.a iz osme knjige Sozialgesetzbucha (njemački Socijalni zakonik), obuhvaćena materijalnim područjem primjene Uredbe br. 883/2004 ⁽¹⁾?
2. U slučaju potvrdnog odgovora, jesu li naknada za obrazovanje hendikepiranog djeteta, dodatak na tu naknadu ili, umjesto toga, kompenzacijsko davanje za hendikepiranost, s jedne strane, i pomoć za integraciju hendikepirane djece i adolescenata predviđena člankom 35.a iz osme knjige Sozialgesetzbucha (njemački Socijalni zakonik), s druge strane, istovjetni u smislu članka 5. točke (a) Uredbe br. 883/2004, imajući u vidu cilj članka L. 351-4-1 francuskog Zakonika o sustavu socijalne sigurnosti koji predviđa uzimanje u obzir troškova povezanih s obrazovanjem hendikepiranog djeteta prilikom određivanja trajanja staža osiguranja za ostvarivanje prava na isplatu mirovine?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti (SL L 166, str. 1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 3., str. 160.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. prosinca 2018. uputio Conseil d'État (Francuska) –
Association française des usagers de banques protiv Ministre de l'Économie et des Finances**

(Predmet C-778/18)

(2019/C 54/18)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Association française des usagers de banques

Tuženik: Ministre de l'Économie et des Finances

Prethodna pitanja

- Dopuštaju li odredbe članka 12. stavka 2. točke (a) Direktive 2014/17/EU od 4. veljače 2014. o ugovorima o potrošačkim kreditima koji se odnose na stambene nekretnine ⁽¹⁾, osobito s obzirom na namjenu koju određuju računu za plaćanje ili štednom računu čije otvaranje ili održavanje dopuštaju, ili odredbe stavka 3. istog članka, s jedne strane, vjerovniku da u zamjenu za individualiziranu pogodnost dužniku nametne obvezu prebacivanja svih njegovih primitaka od rada ili istovjetnih primitaka na račun za plaćanje na razdoblje utvrđeno ugovorom o kreditu, neovisno o iznosu, rokovima otplate i trajanju kredita i, s druge strane, da tako utvrđeno razdoblje može dosegnuti deset godina ili vrijeme na koje je ugovor sklopljen, ako je ono kraće?
- Protive li se tada primjenjivi članak 45. Direktive 2007/64/EZ od 13. studenoga 2007. ⁽²⁾, koji danas odgovara članku 55. Direktive (EU) 2015/2366 od 25. studenoga 2015. ⁽³⁾, i članci 9. do 14. Direktive 2014/92/EU od 23. srpnja 2014. ⁽⁴⁾, koji se odnose na olakšavanje bankovne mobilnosti i na troškove zatvaranja računa za plaćanje, tome da zatvaranje računa koji je dužnik otvorio kod vjerovnika kako bi tamo prebacio svoja primanja u zamjenu za individualiziranu pogodnost u okviru ugovora o kreditu, ako je do njega došlo prije isteka razdoblja utvrđenog tim ugovorom, dovede do gubitka te pogodnosti, uključujući i kada do toga dođe više od godine dana nakon otvaranja računa i, s druge strane, protive li se te iste odredbe tome da to razdoblje može trajati do deset godina ili odgovarati ukupnom razdoblju kredita?

⁽¹⁾ Direktiva 2014/17/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 4. veljače 2014. o ugovorima o potrošačkim kreditima koji se odnose na stambene nekretnine i o izmjeni direktiva 2008/48/EZ i 2013/36/EU i Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL L 60, str. 34.)

⁽²⁾ Direktiva 2007/64/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2007. o platnim uslugama na unutarnjem tržištu i o izmjeni direktiva 97/7/EZ, 2002/65/EZ, 2005/60/EZ i 2006/48/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 97/5/EZ (SL L 319, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 10., svezak 2., str. 172.)

⁽³⁾ Direktiva (EU) 2015/2366 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o platnim uslugama na unutarnjem tržištu, o izmjeni direktiva 2002/65/EZ, 2009/110/EZ i 2013/36/EU te Uredbe (EU) br. 1093/2010 i o stavljanju izvan snage Direktive 2007/64/EZ (SL L 337, str. 35.)

⁽⁴⁾ Direktiva 2014/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o usporedivosti naknada povezanih s računima za plaćanje, prebacivanju računa za plaćanje i pristupu računima za plaćanje s osnovnim uslugama (SL L 257, str. 214.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. prosinca 2018. uputio tribunal d'instance Épinal
(Francuska) – Cofidis protiv YP**

(Predmet C-782/18)

(2019/C 54/19)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal d'instance Épinal

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Cofidis

Tuženik: YP

Prethodno pitanje

Protivi li se zaštiti koju Direktiva 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ ⁽¹⁾ jamči potrošačima, nacionalna odredba koja, u slučaju kad trgovac podnese tužbu protiv potrošača na temelju ugovora o kreditu sklopljenog među njima, nacionalnom sudu zabranjuje da se nakon proteka petogodišnjeg roka zastare koji teče od sklapanja ugovora, pozove i sankcionira, po službenoj dužnosti ili po prigovoru potrošača, na povredu odredbi o obvezi provjere kreditne sposobnosti potrošača iz članka 8. te direktive, odredbi o informacijama koje moraju jasno i sažeto biti navedene u ugovoru o kreditu iz članka 10. i sljedećih te direktive i, općenito, svih odredbi iz te direktive kojima se štite potrošači?

⁽¹⁾ SL L 133, str. 66.

**Žalba koju je 12. prosinca 2018. podnio Mellifera eV, Vereinigung für wesensgemäße Bienenhaltung
protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 27. rujna 2018. u predmetu T-12/17, Mellifera e. V. protiv
Europske komisije**

(Predmet C-784/18 P)

(2019/C 54/20)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Mellifera eV, Vereinigung für wesensgemäße Bienenhaltung (zastupnik: A. Willand, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtjeva da

1. Ukine presudu Općeg suda od 27. rujna 2018., Mellifera e. V. / Europska Komisija, T-12/17 u dijelu u kojem je Opći sud odbio točku 1. žaliteljevog tužbenog zahtjeva (t. 18. alineja 1. pobijane presude) – poništenje tuženikove Odluke od 8. studenoga 2016., Ares(2016)6306335 – i naložio žalitelju snošenje troškova;
2. Proglasi ništavom tuženikovu odluku opisanu u točki 1.;

3. Naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj se u prilog svojoj žalbi poziva na dva žalbena razloga.

Prvi žalbeni razlog: povreda članka 10. stavka 1. u vezi s člankom 2. stavkom 1. točkom (g) Uredbe (EZ) br. 1367/2006 ⁽¹⁾, i Aarhuškom konvencijom.

Suprotno mišljenju Općeg suda, produljenje odobrenja za djelatnu tvar glifosat jest upravni akt koji se može preispitati u postupku na temelju članka 10. stavka 1. Uredbe br. 1367/2006., Činjenični element iz članka 2. stavka 1. točke (g) Uredbe (EZ) br. 1367/2006 se osobito prema svojem tekstu i svrsi odnosi na materijalno područje primjene, a ne na broj odnosno određenost osoba na koje se ta odredba odnosi.

Drugi žalbeni razlog: povreda načela tumačenja sekundarnog prava EU-a u skladu s međunarodnim sporazumima.

Opći sud je povrijedio načelo tumačenja u najvećoj mogućoj mjeri u skladu s međunarodnim pravom, jer nije tumačio članak 10. u vezi s člankom 2. stavkom 1. točkom (g) Uredbe (EZ) br. 1367/2006 u skladu s Aarhuškom konvencijom, iako bi to bilo u skladu s tekstom i svrhom relevantnog zakonodavstva Unije iz Uredbe (EZ) br. 1367/2006.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1367/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. rujna 2006. o primjeni odredaba Aarhuške konvencije o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša na institucije i tijela Zajednice (SL L 264, str. 13.) (SL, posebno uzdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 20., str. 29.)

Rješenje predsjednika Suda od 15. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Raad van State – Nizozemska) – Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie protiv D, I protiv Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Predmet C-586/17) ⁽¹⁾

(2019/C 54/21)

Jezik postupka: nizozemski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 5, 8. 1. 2018.

Rješenje predsjednika Suda od 16. listopada 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Finanzgericht Hamburg – Njemačka) – Kreyenhop & Kluge GmbH & Co. KG protiv Hauptzollamt Hannover

(Predmet C-593/17) ⁽¹⁾

(2019/C 54/22)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 32, 29. 1. 2018.

Rješenje predsjednika Suda od 8. studenoga 2018. – Europska komisija protiv Irske**(Predmet C-678/17) ⁽¹⁾**

(2019/C 54/23)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 22, 22. 1. 2018.

Rješenje predsjednika Suda od 7. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal de première instance francophone de Bruxelles – Belgija) – Edward Reich, Debora Lieber, Ella Reich, Ezra Bernard Reich, Zoe Reich protiv Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV**(Predmet C-730/17) ⁽¹⁾**

(2019/C 54/24)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 104, 19. 3. 2018.

Rješenje predsjednika Suda od 26. listopada 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – Logistik XXL GmbH protiv CMR Transport & Logistik, uz sudjelovanje: Rudolph Spedition und Logistik GmbH**(Predmet C-135/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 54/25)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 190, 4. 6. 2018.

Rješenje predsjednika Suda od 26. listopada 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Supreme Court – Irska) – KN protiv Minister for Justice and Equality**(Predmet C-191/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 54/26)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 190, 4. 6. 2018.

Rješenje predsjednika Suda od 8. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Budai Központi Kerületi Bíróság – Mađarska) – VE protiv WD

(Predmet C-227/18) ⁽¹⁾

(2019/C 54/27)

Jezik postupka: mađarski

Predsjednik sedmog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 231, 2. 7. 2018.

Rješenje predsjednika Suda od 22. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputila Audiencia Provincial de Almería – Španjolska) – Banco Popular Español SA protiv Marije Angeles Díaz Sorije, Miguela Ángela Góngore Gómez, Joséa Antonija Sáncheza González, Dolores Marije del Águila Andújar

(Predmet C-232/18) ⁽¹⁾

(2019/C 54/28)

Jezik postupka: španjolski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 240, 9. 7. 2018.

Rješenje predsjednika Suda od 15. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona – Španjolska) – Magdalena Molina Rodríguez protiv Servicio Público de Empleo Estatal (SEPE)

(Predmet C-279/18) ⁽¹⁾

(2019/C 54/29)

Jezik postupka: španjolski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 259, 23. 7. 2018.

Rješenje predsjednika Suda od 26. listopada 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Handelsgericht Wien – Austrija) – KAMU Passenger & IT Services GmbH protiv Türk Hava Yollari A. O. – T.H.Y. Turkish Airlines

(Predmet C-289/18) ⁽¹⁾

(2019/C 54/30)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 285, 13. 8. 2018.

Rješenje predsjednika Suda od 7. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landesgericht Linz – Austrija) – DS protiv Porsche Inter Auto GmbH & Co KG

(Predmet C-466/18) ⁽¹⁾

(2019/C 54/31)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 408, 12. 11. 2018.

Rješenje predsjednika šestoga vijeća Suda od 23. listopada 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Förvaltningsrätten i Göteborg – Švedska) – AA protiv Migrationsverket

(Predmet C-526/18) ⁽¹⁾

(2019/C 54/32)

Jezik postupka: švedski

Predsjednik šestoga vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 381, 22. 10. 2018.

Rješenje predsjednika Suda od 8. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landgericht Hamburg – Njemačka) – Eurowings GmbH protiv JJ, KI

(Predmet C-557/18) ⁽¹⁾

(2019/C 54/33)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 436, 3. 12. 2018.

OPĆI SUD

Rješenje Općeg suda od 28. studenoga 2018. – Euronet Consulting protiv Komisije

(Predmet T-350/18) ⁽¹⁾

(Javna nabava usluga — Postupak javne nabave — Odbijanje ponuditeljeve ponude — Djelomično poništenje pobijanog akta — Odluka o izmjeni — Prestanak postojanja predmeta spora — Obustava postupka)

(2019/C 54/34)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Euronet Consulting EEIG (Bruxelles, Belgija) (zastupnici: P. Peeters i R. van Cleemput, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: J. Estrada de Solà, T. Ramopoulos i A. Aresu, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje odluke Komisije, priopćene tužitelju dopisom od 26. ožujka 2018. kojom se odbija ponuda konzorcija čiji je tužitelj voditelj za grupu radova br. 2 iz poziva na nadmetanje EuropeAid/138778/DH/SER/Multi, pod nazivom „Okvirni ugovor za provedbu vanjske pomoći u 2018. (FWC SIEA 2018) 2017/S 128-260026” i dodjeljuje ugovor desetorici drugih ponuditelja.

Izreka

1. Obustavlja se postupak po tužbi.
2. Svaka stranka snosit će svoje troškove, uključujući troškove postupka privremene pravne zaštite.

⁽¹⁾ SL C 259, 23. 7. 2018.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 28. studenoga 2018. – ZU protiv Komisije

(Predmet T-671/18 R)

(Privremena pravna zaštita — Javna služba — Zahtjev za suspenziju primjene — Nepostojanje hitnosti)

(2019/C 54/35)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: ZU (zastupnik: C. Bernard-Glanz, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: G. Berscheid i R. Striani, agenti)

Predmet

ZAHTJEV koji se temelji na člancima 278. i 279. UFEU-a za suspenziju primjene odluke koju je 12. listopada 2018. donijela Glavna uprava Komisije za ljudske resurse i sigurnost (GU HR) (Ares(2018)5241886 – 12/10/2018) o premještanju tužitelja, i odluke koju je 29. listopada 2018. donijela Glavna uprava Komisije za ljudske resurse i sigurnost (GU HR) (Ares(2018) 5529220 – 29/10/2018), što se tiče njegova povratka u sjedište.

Izreka

1. *Zahtjev za privremenu pravnu zaštitu se odbija.*
2. *O troškovima će se odlučiti naknadno.*

Tužba podnesena 27. studenoga 2018. – Poljska protiv Komisije**(Predmet T-703/18)**

(2019/C 54/36)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Republika Poljska (zastupnik: B. Majczyna, agent)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Komisijinu odluku od 17. rujna 2018. o obvezi provedbe mjera i preporuka sadržanih u konačnom revizorskom izvješću, u dijelu u kojem se odnosi na preporuku 04.01 točku (g), prema kojoj se kod projekata u okviru svih operativnih programa koje sufinancira Europski socijalni fond kod kojih su troškovi proglašeni nadoknadivima od strane Europske komisije, u kojima su primatelji potpora bili obveznici poreza na dodanu vrijednost, te su stoga imali mogućnost povrata poreza na dodanu vrijednost, ali istu nisu iskoristili, moraju provesti financijske korekcije izdataka poreza na dodanu vrijednost,
- Europskoj komisiji naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj ističe samo jedan tužbeni zahtjev kojim prigovara da su odredbe članka 65. stavka 2. i članka 69. stavka 3. točke (c) Direktive br. 1303/2013 ⁽¹⁾ u vezi s njezinim člankom 2. točkom 10. povrijeđene njihovim pogrešnim tumačenjem, te da je Komisija pogrešno uzela da se članak 69. stavak 3. točka (c) Uredbe br. 1303/2013 primjenjuje na konačne primatelje potpora iz Europskog socijalnog fonda, iako oni nisu korisnici u smislu članka 2. točke 10. navedene uredbe.

U okviru tužbenog razloga Republika Poljska iznosi da u skladu s općim načelom prihvatljivosti izdataka u projektima Europskog socijalnog fonda, utvrđenim u članku 65. stavku 2. Uredbe br. 1303/2013, zahtjevi prihvatljivosti izdataka koji proizlaze iz članka 69. te uredbe spadaju u obveze korisnika koji ostvaruje projekt.

Prema tužiteljevu mišljenju, u slučaju pomoći u iznosu manjem od 200 000 eura, članak 2. točka 10. Uredbe br. 1303/2013 nedvojbeno ostavlja državama članicama mogućnost izbora da kao korisnika smatraju ili subjekta koji prima pomoć ili također i subjekta koji takvu pomoć dodjeljuje.

U ovom predmetu, u skladu s izborom poljskih tijela, korisnikom se smatra subjekt koji dodjeljuje pomoć, a ne onaj koji je prima. Konačni primatelji pomoći nisu korisnici, te se stoga prema mišljenju tužitelja na njih ne primjenjuje članak 69. stavak 3. točka (c) Uredbe br. 1303/2013.

Osim toga, Republika Poljska ističe da bi u ovom predmetu dodjela statusa korisnika subjektima koji primaju pomoć – a koji su nezaposlene osobe – bilo povezano s nametanjem brojnih obveza povezanih s obračunom primljene pomoći, utvrđivanjem izvješća o napredovanju ostvarenih projekata, kontrolom projekata i nužnošću ispunjavanja podataka u informatičkim sustavima za provedbu operativnih programa. Takvo bi rješenje onemogućilo ostvarenje ciljeva Uredbe br. 1303/2013.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1303/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o utvrđivanju zajedničkih odredbi o Europskom fondu za regionalni razvoj, Europskom socijalnom fondu, Kohezijskom fondu, Europskom poljoprivrednom fondu za ruralni razvoj i Europskom fondu za pomorstvo i ribarstvo i o utvrđivanju općih odredbi o Europskom fondu za regionalni razvoj, Europskom socijalnom fondu, Kohezijskom fondu i Europskom fondu za pomorstvo i ribarstvo te o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1083/2006 (SL 2013, L 347, str. 320.).

Tužba podnesena 29. studenoga 2018. – Tilly-Sabco protiv Vijeća i Komisije

(Predmet T-707/18)

(2019/C 54/37)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Tilly-Sabco (Guerlesquin, Francuska) (zastupnici: R. Milchior i S. Charbonnel, odvjetnici)

Tuženici: Europska komisija, Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— proglaši dopuštenom tužbu za poništenje Uredbe Vijeća (EU) br. 2018/1277 od 18. rujna 2018. o utvrđivanju izvoznih subvencija za meso peradi (SL 2018, L 239, str. 1.);

posljedično,

— poništi Uredbu Vijeća (EU) br. 2018/1277 od 18. rujna 2018. o utvrđivanju izvoznih subvencija za meso peradi (SL 2018, L 239, str. 1.);

— ponajprije utvrdi i presudi Vijeće odgovornim za pogrešku zbog donošenja Uredbe (EU) br. 2018/1277 od 18. rujna 2018. koja će se poništiti;

— podredno utvrdi i presudi Komisiju odgovornom jer je omogućila da Vijeće donese Uredbu (EU) br. 2018/1277 od 18. rujna 2018. koja će se poništiti, ako i samo u slučaju da se ne utvrdi Komisijina odgovornost u okviru postupka u predmetu T-437/18;

— krajnje podredno utvrdi i presudi odgovornost Vijeća i Komisije za donošenje Uredbe (EU) br. 2018/1277 od 18. rujna 2018. koja će se poništiti, ako i samo u slučaju da se ne utvrdi Komisijina odgovornost u okviru postupka u predmetu T-437/18;

— utvrdi i presudi da je uslijed pogreške koju je počinilo Vijeće i/ili Komisija nastala šteta za društvo Tilly-Sabco;

posljedično,

— kao prvo,

— utvrdi i presudi da Vijeće duguje tužitelju iznos od 3 238 000 eura glavnice od kojih:

— 2 848 000 eura koji odgovaraju neisplaćenim subvencijama na temelju prodaja ostvarenih tijekom razdoblja od 19. srpnja do 31. prosinca 2013.;

— 390 000 eura naknade izgubljene dobiti u vezi s neostvarenom prodajom dodatnih 3 550 tona državama na Bliskom istoku tijekom istog razdoblja;

— naloži Vijeću plaćanje iznosa od 3 238 000 eura glavnice,

— ponovno procijenjenog na temelju kompenzacijskih kamata od poništenja Uredbe (EU) br. 689/2013 do donošenja presude u ovom postupku po stopi godišnje inflacije koju za predmetno razdoblje u državi članici u kojoj društvo ima poslovni nastan utvrđuje Eurostat (Statistički ured Europske unije);

— uvećanog za zatezne kamate od donošenja ove presude do potpune isplate, po stopi koju utvrđuje Europska središnja banka (ESB) za svoje glavne operacije refinanciranja, uvećanoj za dva postotna boda;

— podredno,

— utvrdi i presudi da Komisija duguje tužitelju iznos od 3 238 000 eura glavnice od kojih:

— 2 848 000 eura koji odgovaraju neisplaćenim subvencijama na temelju prodaja ostvarenih tijekom razdoblja od 19. srpnja do 31. prosinca 2013.;

— 390 000 eura naknade izgubljene dobiti u vezi s neostvarenom prodajom dodatnih 3 550 tona državama na Bliskom istoku tijekom istog razdoblja;

— naloži Komisiji plaćanje iznosa od 3 238 000 eura glavnice,

— ponovno procijenjenog na temelju kompenzacijskih kamata od poništenja Uredbe (EU) br. 689/2013 do donošenja presude u ovom postupku po stopi godišnje inflacije koju za predmetno razdoblje u državi članici u kojoj društvo ima poslovni nastan utvrđuje Eurostat (Statistički ured Europske unije);

— uvećanog za zatezne kamate od donošenja ove presude do potpune isplate, po stopi koju utvrđuje Europska središnja banka (ESB) za svoje glavne operacije refinanciranja, uvećanoj za dva postotna boda;

- utvrdi i presudi da se iznos glavnice i kamata čije se plaćanje nalaže Komisiji u ovom predmetu može umanjiti na visinu iznosa čije joj se plaćanje može naložiti u okviru predmeta T-437/18;
- naloži Komisiji plaćanje neimovinske štete zbog počinjenja dvostruke povrede u iznosu *ex aequo et bono* od 20 000 eura;
- krajnje podredno,
 - utvrdi i presudi da Vijeće i Komisija duguju tužitelju iznos od 3 238 000 eura glavnice, koji Opći sud mora raspodijeliti među njima, od kojih:
 - 2 848 000 eura koji odgovaraju neisplaćenim subvencijama na temelju prodaja ostvarenih tijekom razdoblja od 19. srpnja do 31. prosinca 2013.;
 - 390 000 eura naknade izgubljene dobiti u vezi s neostvarenom prodajom dodatnih 3 550 tona državama na Bliskom istoku tijekom istog razdoblja;
 - naloži Vijeću i Komisiji plaćanje iznosa od 3 238 000 eura glavnice, koji Opći sud mora raspodijeliti među njima,
 - iznosa glavnice utvrđenog za Vijeće s jedne strane i Komisiju s druge strane, ponovno procijenjenog na temelju kompenzacijskih kamata od poništenja Uredbe (EU) br. 689/2013 do donošenja presude u ovom postupku po stopi godišnje inflacije koju za predmetno razdoblje u državi članici u kojoj društvo ima poslovni nastan utvrđuje Eurostat (Statistički ured Europske unije);
 - uvećanog za zatezne kamate od donošenja ove presude do potpune isplate, po stopi koju utvrđuje Europska središnja banka (ESB) za svoje glavne operacije refinanciranja, uvećanoj za dva postotna boda;
- naloži Vijeću i Komisiji plaćanje troškova ovog postupka i traži od Općeg suda da odluči o mogućoj raspodjeli troškova između njih.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe šest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na zlouporabi postupka ili povredi postupka jer tužitelj smatra da postupak zamjene poništenog akta nije bio poštovan u ovom slučaju s obzirom da je Komisija autor poništenog akta, to jest Uredbe (EU) br. 689/2013 od 18. srpnja 2013. o određivanju izvoznih subvencija za meso peradi (SL 2013, L 196, str. 13.), a Vijeće je na temelju različitih tekstova donijelo novu uredbu od 18. rujna 2018.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na povredi pravila o usporednosti oblika jer, s jedne strane, novu uredbu nije donijela Komisija nego Vijeće i, s druge strane, Komisija je trebala imati potporu Upravljačkog odbora za zajedničku organizaciju poljoprivrednih tržišta.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na nepostojanju pravne osnove pobijane uredbe jer članak 43. stavak 3. UFEU-a, koji je bio uzet kao jedina moguća pravna osnova za donošenje pobijane uredbe, ne dopušta Vijeću da donese takvu uredbu. Stoga ne postoji pravni temelj koji bi dopustio Vijeću da odredi izvozne subvencije za meso peradi.

4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na zlouporabi postupka jer je, kako bi postupila u skladu s presudom Suda od 20. rujna 2017., Tilly-Sabco/Komisija, (C-183/16 P, EU:C:2017:704), Komisija trebala sama donijeti akt o zamjeni poništene uredbe, a ne tražiti od Vijeća da donese akt „umjesto nje”.
5. Peti tužbeni razlog temelji se na nedostatnosti obrazloženja ili pogrešci u obrazloženju, kako u pogledu forme jer pobijana uredba ne objašnjava zašto je bilo potrebno tražiti od Vijeća da donese taj akt ni zašto i kako je članak 43. stavak 3. UFEU-a jedini pravni temelj koji dopušta njezino donošenje, tako i u pogledu temelja za određivanje izvoznih subvencija jer Vijeće, kao i ranije Komisija, nisu uzeli u obzir nikakve ekonomske analize.
6. Šesti tužbeni razlog temelji se na nedosljednosti pobijane uredbe jer je Vijeće donijelo, bez promišljanja i analize, istovjetnu uredbu na temelju pogrešne i nevažne pravne osnove te stoga nije uzelo u obzir ranije navedenu presudu Suda.

Prema tužiteljevu mišljenju, iz poništenja te nove Uredbe (EU) br. 2018/1277 prvenstveno proizlazi pravo da mu Vijeće nadoknadi štetu koju je pretrpio zbog njezina donošenja. Podredno, tužitelj podnosi tužbu za naknadu štete protiv Komisije koja je inicijator donošenja te nove uredbe koja treba biti poništena. Konačno, krajnje podredno, od Općeg suda traži da utvrdi zajedničku podijeljenu odgovornost Vijeća i Komisije s obzirom da su ta dva tijela počinila zasebne povrede.

Tužba podnesena 4. prosinca 2018. – Adraces protiv Komisije

(Predmet T-714/18)

(2019/C 54/38)

Jezik postupka: portugalski

Stranke

Tužitelj: Associação para o Desenvolvimento da Raia Centro Sul – Adraces (Vila Velha de Ródão, Portugal) (zastupnici: G. Anastácio, D. Pirra Xarepe, J. Whyte i M. Barros Silva, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Komisije ARES(2018) 4940694 od 26. rujna 2018. kojom je okončan Okvirni sporazum o partnerstvu br. COM/LIS/ED/2018-2020_1, i naloži Komisiji uspostavu tužiteljeva prijašnjeg stanja;
- naloži Komisiji snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela pravne sigurnosti jer je Komisija jednostrano raskinula javni ugovor, a da pritom nije navela nikakav razlog ni opravdanje.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela dobre vjere jer je Komisija zlorabila svoje ovlasti i nije uzela u obzir ravnotežu interesa na kojoj počivaju i privatni i javni ugovor time što je u navedeni okvirni sporazum umetnula opću odredbu o raskidu u skladu s kojom može samovoljno okončati navedeni sporazum, a da pritom ne navede nikakav razlog ni opravdanje.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela poštovanja legitimnih prava i interesa pojedinaca, koje obvezuje upravu u području javnih ugovora jer je Komisija jednostrano, samovoljno i potpuno neosnovano raskinula navedeni sporazum protivno načelu *pacta sunt servanda*.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela dobre uprave jer je Komisija raskinula navedeni sporazum oslanjajući se isključivo na novinski članak, a pritom nije dovoljno podrobno ocijenila konkretan slučaj, što je radnja loše uprave.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela proporcionalnosti jer je Komisija raskinula navedeni sporazum, a da pritom nije navela nikakav razlog ni opravdanje, zbog toga što je tužitelj radnik osuđen za kaznena djela krivotvorenja i prijevare koja nisu ni u kakvoj vezi s tužiteljevom djelatnošću ni s Komisijinim zadaćama i nadležnostima.

Tužba podnesena 5. prosinca 2018. – B.D. protiv EUIPO-a – Philicon 97 (PHILIBON)

(Predmet T-717/18)

(2019/C 54/39)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: B.D. – Boyer Developpement (Moissac, Francuska) (zastupnik: E. Junca, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Philicon 97 AD (Plovdiv, Bugarska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije PHILIBON – žig Europske unije br. 9 690 041

Postupak pred EUIPO-om: postupak za proglašavanje žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 10. listopada 2018. u predmetu R 375/2018-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- poništi odluku Odjela za poništaje od 21. prosinca 2017.;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- Žalbeno vijeće primijenilo je odredbe Uredbe (EU) 2017/1001, koja nije bila na snazi na datum podnošenja zahtjeva za proglašenje ništavosti EUIPO-u. Žalbeno vijeće nije ispunilo uvjete iz članka 8. stavka 5. u vezi s člankom 53. Uredbe br. 207/2009;
 - povreda članka 8. stavka 2. točke (c) Uredbe br. 207/2009.
-

**Tužba podnesena 5. prosinca 2018. – Boyer protiv EUIPO-a – Philicon 97 (PHILIBON DEPUIS 1957
www.philibon.com)**

(Predmet T-718/18)

(2019/C 54/40)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Boyer (Moissac, Francuska) (zastupnik: E. Junca, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Philicon 97 AD (Plovdiv, Bugarska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije u plavoj, žutoj i bijeloj boji – žig Europske unije br. 12 501 466

Postupak pred EUIPO-om: postupak za proglašavanje žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 10. listopada 2018. u predmetu R 374/2018-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- poništi odluku Odjela za poništaje od 21. prosinca 2017.;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- Žalbeno vijeće primijenilo je odredbe Uredbe (EU) 2017/1001, koja nije bila na snazi na datum podnošenja zahtjeva za proglašenje ništavosti EUIPO-u. Žalbeno vijeće nije ispunilo uvjete iz članka 8. stavka 5. u vezi s člankom 53. Uredbe br. 207/2009.

**Tužba podnesena 7. prosinca 2018. – Apostolopoulou i Apostolopoulou- Chrysanthaki protiv
Komisije**

(Predmet T-721/18)

(2019/C 54/41)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelji: Zoi Apostolopoulou (Atena, Grčka), Anastasia Apostolopoulou- Chrysanthaki (Atena, Grčka) (zastupnik: D. Gkouskos, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- prihvati njihovu tužbu i svakome od tuženika naloži solidarno plaćanje ukupnog iznosa od 500 000 eura, kako je detaljno analizirano u tužbi;
- naloži tuženicima da se u budućnosti suzdrže od bilo kakve povrede prava osobnosti tužiteljâ;
- naloži prvom tuženiku da povrati čast i ugled tužiteljâ izjavom u drugostupanjskom postupku koji se vodi pred Efeteio Athinon (Žalbeni sud u Ateni) u vezi s prigovorom koji su tužitelji podnijeli 11. rujna 2017. pod općim brojem 572461/2017 i posebnim brojem 1898/2017, u okviru kojeg je prvi tuženik dao predmetne lažne i uvredljive izjave u odnosu na tužitelje;
- naloži tuženicima snošenje svih troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Ova tužba podnesena je protiv Europske komisije i Europske unije. Budući da potonju pred Sudom uvijek zastupa institucija kojoj se pripisuje pobijani akt ili ponašanje, Komisiju se posljedično smatra jedinim tuženikom u ovom predmetu.

U potporu tužbi tužitelji ističu četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi ljudskog dostojanstva i osobnosti tužiteljâ zbog klevetničkih izjava koje je Komisija iznijela pred Monomeles Protodikeio Athinonom (Viši građanski sud u Ateni) i zbog povrede načela dobre uprave za potrebe provođenja prisilnog izvršenja protiv tužiteljâ.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela zakonitosti, dobre vjere i legitimnih očekivanja zbog Komisijinih tvrdnji da postoji zakonska odgovornost tužitelja kao članova društva i da društvo nema pravnu osobnost, iako je ono bilo stranka mnogih ugovora i unatoč tome što, u skladu s grčkim pravom i statutom društva, tužitelji nisu imali nikakvu pravnu osobnost u pogledu obveza društva.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava na djelotvoran pravni lijek i na pošteno suđenje, jer tužitelji nisu bili stranke u postupku u okviru kojeg su doneseni nalozi za izvršenje.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na neopravdanom i nezakonitom ubrzavanju postupka prisilnog izvršenja u odnosu na tužitelje.

Tužba podnesena 7. prosinca 2018. – Repsol protiv EUIPO-a – Basic (BASIC)

(Predmet T-722/18)

(2019/C 54/42)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Repsol, SA (Madrid, Španjolska) (zastupnici: J. Devaureix i J. Erdozain López, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Basic AG Lebensmittelhandel (München, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije BASIC u plavoj, crvenoj, narančastoj i bijeloj boji – žig Europske unije br. 5 648 159

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 22. kolovoza 2018. u predmetu R 178/2018-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- prihvati tužbu sa svim priloženim dokumentima;
- poništi pobijanu odluku;
- naloži društvu Basic Aktiengesellschaft Lebensmittelhandel i EUIPO-u snošenje troškova ovih postupaka.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 72. stavka 6. Uredbe Vijeća (EZ) 207/2009;
- Povreda članka 8. stavka 4. Uredbe Vijeća (EZ) 207/2009.

Tužba podnesena 7. prosinca 2018. – Aurea Biolabs protiv EUIPO-a – Avizel (AUREA BIOLABS)
(Predmet T-724/18)
(2019/C 54/43)
Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Aurea Biolabs Pte Ltd (Cochin, Indija) (zastupnik: B. Brandreth, Barrister, L. Oommen, Solicitor)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Avizel SA (Luxembourg, Luksemburg)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije AUREA BIOLABS – Prijava za registraciju br. 15 836 737

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 11. rujna 2018. u predmetu R 814/2018-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži snošenje tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 6. prosinca 2018. – Brand IP Licensing protiv EUIPO-a – Facebook (lovebook)

(Predmet T-728/18)

(2019/C 54/44)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Brand IP Licensing Ltd (Road Town, Britanski Djevičanski Otoci) (zastupnik: J. MacKenzie, *Solicitor*)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Facebook, Inc. (Menlo Park, Kalifornija, Sjedinjene Američke Države)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave: tužitelj

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije lovebook – prijava za registraciju br. 9 926 577

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 2. listopada 2018. u predmetu R 2279/2017-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- poništi u cijelosti odluku Odjela za prigovore od 24. kolovoza 2017.;
- odbije prigovor;
- naloži snošenje troškova u korist tužitelja.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 8. stavka 5. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
 - Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.
-

Tužba podnesena 12. prosinca 2018. – DQ i dr. protiv Parlamenta**(Predmet T-730/18)**

(2019/C 54/45)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: DQ i jedanaest drugih tužitelja (zastupnik: M. Casado García-Hirschfeld, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjevi

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

— proglasi ovu tužbu dopuštenom i osnovanom;

i posljedično,

— poništi implicitnu odluku o odbijanju zahtjeva za odštetu („pobijana odluka”) tužiteljâ, podnesenu 13. prosinca 2017. u skladu s člankom 90. stavkom 1. Pravilnika o osoblju;

— proglasi poništenje, po potrebi, odluke od 12. rujna 2018. o odbijanju žalbe podnesene 23. svibnja 2018. u smislu članka 90. stavka 2. Pravilnika o osoblju;

— naloži naknadu neimovinske štete uzrokovane skupom akata i postupaka Parlamenta koji se moraju ocijeniti u cijelosti a koju tužitelji procjenjuju, podložno ponovnoj procjeni, na iznos *ex aequo et bono* od 192 000 eura;

— naloži Parlamentu da isplati kompenzacijske kamate i zatezne kamate koje su dospjele u međuvremenu;

— naloži tuženiku snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi, tužitelji navode nezakonitosti koje je počinio Parlament u svojstvu poslodavca, osobito povredu načela dobe uprave i dužne pažnje, povredu njihova dostojanstva te privatnog i obiteljskog života, povredu prava na zaštitu liječničke tajne i povredu prava na uvjete rada koji poštuju njihovo zdravlje, sigurnost i dostojanstvo.

Tužitelji navode da su činjenice i postupci koje su iznijeli, *prima facie*, autentične činjenice i postupci ili barem daju vjerodostojnu presumpciju postojanja radnji uznemiravanja protiv njih i traže utvrđivanje odgovornosti Europskog parlamenta a osobito zbog njegove pasivnosti tijekom postupanja po njihovom zahtjevu za pomoć koji se temelji na člancima 12. i 24. Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije.

Tužba podnesena 14. prosinca 2018. – Dalasa protiv EUIPO-a – Charité – Universitätsmedizin Berlin (charantea)**(Predmet T-732/18)**

(2019/C 54/46)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Dalasa Handelsgesellschaft mbH (Beč, Austrija) (zastupnik: odvjetnica I. Hödl)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Charité – Universitätsmedizin Berlin, Gliedkörperschaft Öffentlichen Rechts (Berlin, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave: tužitelj

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije charantea – prijava br. 15 485 956

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 15. listopada 2018. u predmetu R 539/2018-4

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- prihvati tužbu i izmijeni odluku četvrtog žalbenog vijeća od 15. listopada 2018., R 539/2018-4 koja se odnosi na postupak povodom prigovora br. B 2 758 830 (prijava žiga Europske unije br. 15 485 956), odbaci prigovor i prihvati prijavu za registraciju žiga Europske unije;

podredno

- poništi odluku četvrtog žalbenog vijeća od 15. listopada 2018., R 539/2018-4 koja se odnosi na postupak povodom prigovora br. B 2 758 830 (prijava žiga Europske unije br. 15 485 956) i vrati predmet na ponovno odlučivanje EUIPO-u;
- u svakom slučaju naloži EUIPO-u snošenje troškova ovog postupka, kao i
- naloži drugoj stranci u postupku snošenje troškova cjelokupnog postupka, nastalih pred Odjelom za prigovore i žalbenim vijećem.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 14. prosinca 2018. – Dalasa protiv EUIPO-a – Charité – Universitätsmedizin Berlin (charantea)

(Predmet T-733/18)

(2019/C 54/47)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Dalasa Handelsgesellschaft mbH (Beč, Austrija) (zastupnik: odvjetnica I. Hödl)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Charité – Universitätsmedizin Berlin, Gliedkörperschaft Öffentlichen Rechts (Berlin, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave: tužitelj

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije charantea – prijava br. 15 785 801

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 15. listopada 2018. u predmetu R 540/2018-4

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- prihvati tužbu i izmijeni pobijanu odluku četvrtog žalbenog vijeća od 15. listopada 2018., R 540/2018-4 koja se odnosi na postupak povodom prigovora br. B 2 815 978 (prijava žiga Europske unije br. 15 785 801), odbaci prigovor i prihvati prijavu za registraciju žiga Europske unije;

podredno

- poništi pobijanu odluku četvrtog žalbenog vijeća od 15. listopada 2018., R 540/2018-4 koja se odnosi na postupak povodom prigovora br. B 2 815 978 (prijava žiga Europske unije br. 15 785 801) i vrati predmet na ponovno odlučivanje EUIPO-u;
- u svakom slučaju naloži EUIPO-u snošenje troškova ovog postupka, kao i
- naloži drugoj stranci u postupku snošenje troškova cjelokupnog postupka nastalih pred Odjelom za prigovore i žalbenim vijećem.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 17. prosinca 2018. – Siberia Oriental protiv CPVO-a (Siberia)

(Predmet T-737/18)

(2019/C 54/48)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Siberia Oriental BV (t Zand, Nizozemska) (zastupnik: T. Overdijk, odvjetnik)

Tuženik: Ured Zajednice za biljne sorte (CPVO)

Podaci o postupku pred CPVO-om

Predmetno oplemenjivačko pravo na biljnu sortu Zajednice: Oplemenjivačko pravo na biljnu sortu Zajednice br. EU0404 („Siberia” sorta Liliium L.)

Pobijana odluka: odluka žalbenog vijeća CPVO-a od 15. listopada 2018. u predmetu A 009/2017

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži CPVO-u da promijeni datum isteka u registru na 30. travnja 2020.

Tužbeni razlozi

- bitna povreda postupka;
- povreda Uredbe Vijeća (EZ) br. 2100/94 ili bilo koje pravne norme u vezi s njezinom primjenom, uključujući Ugovor o Europskoj uniji i Ugovor o funkcioniranju Europske unije.

Rješenje Općeg suda od 7. prosinca 2018. – Kibelisa protiv Vijeća

(Predmet T-139/17) ⁽¹⁾

(2019/C 54/49)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik devetog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 129, 24. 4. 2017.

Rješenje Općeg suda od 7. prosinca 2018. – Kampete protiv Vijeća

(Predmet T-140/17) ⁽¹⁾

(2019/C 54/50)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik devetog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 129, 24. 4. 2017.

Rješenje Općeg suda od 7. prosinca 2018. – Amisi Kumba protiv Vijeća

(Predmet T-141/17) ⁽¹⁾

(2019/C 54/51)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik devetog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 129, 24. 4. 2017.

Rješenje Općeg suda od 7. prosinca 2018. – Kaimbi protiv Vijeća**(Predmet T-142/17) ⁽¹⁾**

(2019/C 54/52)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik devetog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 129, 24. 4. 2017.

Rješenje Općeg suda od 7. prosinca 2018. – Ilunga Luyoyo protiv Vijeća**(Predmet T-143/17) ⁽¹⁾**

(2019/C 54/53)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik devetog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 129, 24. 4. 2017.

Rješenje Općeg suda od 7. prosinca 2018. – Numbi protiv Vijeća**(Predmet T-144/17) ⁽¹⁾**

(2019/C 54/54)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik devetog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 129, 24. 4. 2017.

Rješenje Općeg suda od 7. prosinca 2018. – Kanyama protiv Vijeća**(Predmet T-145/17) ⁽¹⁾**

(2019/C 54/55)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik devetog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 129, 24. 4. 2017.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR